

I

(Seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

NÕUKOGU DIREKTIIV 2010/24/EL,

16. märts 2010,

vastastikuse abi kohta maksude, maksete ja teiste meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle artikleid 113 ja 115,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Liikmesriikide vahel vastastikuse abi andmine teatavate maksude ja teiste meetmetega seotud liikmesriikide või liidu nõuete sissenõudmisel aitab kaasa siseturu nõuete kohasele toimimisele. See tagab maksustamise neutraalsuse ja on võimaldanud liikmesriikidel kõrvaldada diskrimineerivad kaitsemeetmed piiriülestes tehingutes, mis on kavandatud vältimaks pettusi ja kaotusi eelarvetuludes.

(2) Vastastikuse sissenõudmisabi kord kehtestati esmakordselt nõukogu 15. märtsi 1976. aasta direktiiviga 76/308/EMÜ vastastikuse abi kohta Euroopa Põllumajan-

duse Arendus- ja Tagatisfondi rahastamissüsteemi kuuluvatest meetmetest tulenevate nõuete ning põllumajandusmaksude ja tollimaksude sissenõudmisel ⁽³⁾. Kõnealune direktiiv ja seda muutvad õigusaktid kodifitseeriti nõukogu 26. mai 2008. aasta direktiiviga 2008/55/EÜ vastastikuse abi kohta teatavate lõivude, tollimaksude, maksude ja muude meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel ⁽⁴⁾.

(3) Kuigi kõnealune kord kujutas endast esimest sammu liidu parandatud sissenõudmismenetluste suunas, lähendades kohaldatavaid siseriiklikke eeskirju, ei osutunud see siiski piisavaks, et vastata viimase 30 aasta jooksul arenenud siseturu nõudmistele.

(4) Liikmesriikide finantshuvide ja siseturu neutraalsuse paremaks tagamiseks on tarvis laiendada vastastikust sissenõudmisabi neile maksudele ja maksetele, mis ei ole vastastikuse sissenõudmisabiga veel hõlmatud, samas kui selleks, et tulla toime abitaotluste suurenenud arvuga ja saavutada paremaid tulemusi, tuleb abi muuta tulemuslikumaks ja tõhusamaks ning hõlbustada selle andmist. Nende eesmärkide saavutamiseks on vaja teha olulisi kohandusi ning selleks ei piisa üksnes kehtiva direktiivi 2008/55/EÜ muutmisest. See direktiiv tuleks seetõttu kehtetuks tunnistada ja asendada uue õigusaktiga, mis põhineb direktiivi 2008/55/EÜ saavutustel, kuid näeb vajaduse korral ette selgemad ja täpsemad eeskirjad.

(5) Selgemad eesmärgid soodustavad liikmesriikide vahelist ulatuslikumat teabevahetust. Nende eeskirjadega tagatakse samuti, et hõlmatud on kõik liidu juriidilised ja füüsilised isikud, sealhulgas lisaks tavapärastele õiguslikele üksustele, nagu usaldusfondid ja sihtasutused, ka mis tahes

⁽¹⁾ 10. veebruari 2010. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ 16. juuli 2009. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT L 73, 19.3.1976, lk 18.

⁽⁴⁾ ELT L 150, 10.6.2008, lk 28.

uued instrumendid, mis liikmesriikide maksumaksjad võivad luua. Lisaks teevad need eeskirjad võimalikuks võtta arvesse kõiki riigiasutuste poolt maksude, maksete, lõivude, toetuste ja sekkumistega seotud nõuete vorme, sealhulgas kõiki asjaomase maksumaksja või kolmanda poole vastu esitatud rahalisi nõudeid, mis asendavad esmase nõude. Selgemad eeskirjad on eeskätt vajalikud kõikide asjaosaliste õiguste ja kohustuste paremaks kindlaksmääramiseks.

- (6) Käesolev direktiiv ei tohiks mõjutada liikmesriikide pädevust määrata kindlaks nende siseriiklike õigusaktide kohaseid sissenõudmismeetmeid. Siiski on vaja tagada, et siseriiklike õigusaktide vahelised erinevused ega pädevate asutuste vahelise kooskõlastamise puudumine ei ohustaks käesolevas direktiivis sätestatud vastastikuse abi süsteemi tõrgeteta toimimist.
- (7) Vastastikune abi võib hõlmata järgmist: taotluse saanud asutus võib esitada taotluse esitanud asutusele teabe, mida viimasel on vaja taotluse esitanud liikmesriigis tekkinud nõuete sissenõudmiseks, ja teavitada võlgnikku kõikidest sellistest taotluse esitanud liikmesriigist pärinevate nõuetega seotud dokumentidest. Taotluse esitanud asutuse taotlusel võib taotluse saanud asutus samuti sisse nõuda taotluse esitanud liikmesriigist pärinevad nõuded või võtta ettevaatusabinõusid, et tagada nende nõuete sissenõudmine.
- (8) Taotluse saanud liikmesriigis täitemeetmete puhul kasutatava ühtse juriidilise dokumendi ja nõudega seotud juriidilistest dokumentidest ja otsustest teavitamise ühtse tüüpvormi vastuvõtmine peaks lahendama teisest liikmesriigist pärit juriidiliste dokumentide tunnustamise ja tõlkimise probleemid, mis on praeguse abikorra ebatõhususe peamiseks põhjuseks.
- (9) Tuleks luua õiguslik alus eelneva taotluseta teabevahetuseks konkreetsete maksutagastuste kohta. Tõhususe huvides tuleks teha liikmesriigi maksuametnike jaoks võimalikuks viibida juures teises liikmesriigis läbiviidavate haldusuurimiste puhul või osaleda sellistes uurimistes. Samuti tuleks kehtestada võimalus otsesemaks teabevahetuseks teenistuste vahel eesmärgiga muuta abi andmine kiiremaks ja tõhusamaks.
- (10) Võttes arvesse liikuvuse suurenemist siseturul ning asutamislepingu või teiste õigusaktidega kehtestatud piiranguid tagatiste osas, mida liikmesriigi territooriumil võib nõuda registreerimata maksumaksjatel, tuleks laiendada võima-

lusi taotleda teises liikmesriigis sissenõudmismeetmete võtmist või ettevaatusabinõude rakendamist. Kuna nõude vanus on kriitiline tegur, peaksid liikmesriigid saama esitada vastastikuse abi taotluse isegi vaatamata sellele, et kõiki siseriiklikke sissenõudmisvahendeid ei ole veel täielikult kasutatud, muu hulgas siis, kui selliste menetluste kasutamine taotluse esitanud liikmesriigis tekitaks ebaproportsionaalseid raskusi.

- (11) Üldine kohustus edastada taotlusi ja dokumente digitaalsel kujul ja elektroonilise võrgu kaudu ning täpsed eeskirjad taotluste ja dokumentide puhul keelte kasutamise kohta peaksid võimaldama liikmesriikidel käsitleda taotlusi kiiremini ja lihtsamalt.
- (12) Taotluse saanud liikmesriigis toimuva sissenõudmismenetluse jooksul võib asjaomane isik vaidlustada nõude, taotluse esitanud liikmesriigi asutuste teate või nõude täitmisele pööramist lubava juriidilise dokumendi. Sellisteks juhtudeks tuleks ette näha, et asjaomane isik peaks nõude vaidlustamiseks pöörduma taotluse esitanud liikmesriigi pädeva asutuse poole ning et taotluse saanud asutus peaks kõik juba alustatud täitemenetlused peatama, välja arvatud taotluse esitanud asutuse vastupidise taotluse korral, kuni taotluse esitanud liikmesriigi pädev asutus teeb selles küsimuses otsuse.
- (13) Selleks et julgustada liikmesriike eraldama teiste liikmesriikide nõuete sissenõudmiseks piisavalt vahendeid, peaks taotluse saanud liikmesriigil olema õigus nõuda võlgnikult sisse sissenõudmiseiga seotud kulud.
- (14) Tulemuslikkus on kõige paremini saavutatav siis, kui abitaotluse täitmisel saab taotluse saanud asutus kasutada volitusi, mis on talle antud samalaadsete maksude või maksete suhtes kohaldatavate siseriiklike õigusaktidega. Samasuguse maksu või makse puudumisel on kõige asjakohasem menetlus see, mis on ette nähtud liikmesriigi õigusaktidega, mida kohaldatakse isiku sissetulekule kehtestatud maksudega seotud nõuete suhtes. Neid siseriiklikke õigusakte ei tuleks üldiselt kohaldada eelisõiguste suhtes, mis määratakse taotluse saanud liikmesriigis tekkivatele nõuetele. Eelisõigusi peaks olema siiski võimalik laiendada teiste liikmesriikide nõuetele asjaomaste liikmesriikide vahelise kokkuleppe alusel.

(15) Aegumistähtaja kehtivaid eeskirju on vaja lihtsustada, nähes ette, et aegumistähtaegade peatamine, katkestamine või pikendamine on üldiselt kindlaks määratud vastavalt taotluse saanud liikmesriigis kehtivatele õigusaktidele, välja arvatud juhul, kui aegumistähtaja peatamine või katkestamine ei ole nimetatud riigi kehtivate õigusaktide kohaselt võimalik.

(16) Tulemuslikkus eeldab, et vastastikuse abi käigus edastatavat teavet võib teabe saanud liikmesriigis kasutada muuks kui käesoleva direktiiviga ettenähtud eesmärgiks, kui see on lubatud nii teavet esitava kui teabe saanud liikmesriigi õigusaktidega.

(17) Käesoleva direktiivi kohaldamine ei tohiks piirata ühegi sellise kahe- või mitmepoolsetest lepingutest või kokkulepetest tuleneva kohustuse täitmist, millega nähakse ette ulatuslikum abi.

(18) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽¹⁾.

(19) Vastavalt paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 34 julgustatakse liikmesriike koostama nii enda tarbeks kui ka liidu huvides vastavustabeleid, mis kajastaksid võimalikult põhjalikult käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vahelist vastavust, ning need avalikustama.

(20) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt siseturul ühtse sissenõudmisabi süsteemi kehtestamist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seetõttu on see nõutava ühtsuse, tulemuslikkuse ja tõhususe põhjustel paremini saavutatav liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(21) Käesoleva direktiiviga austatakse põhiõigusi ja järgitakse põhimõtteid, mida tunnustatakse eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse eeskirjad, mille kohaselt liikmesriigid annavad kõikides liikmesriikides abi artiklis 2 nimetatud ja teises liikmesriigis tekkinud mis tahes nõuete sissenõudmisel.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse nõuete suhtes, mis on seotud:

a) kõikide maksude ja maksetega, mida koguvad liikmesriigid või nende territoriaalsed või halduslikud allüksused, sealhulgas kohaliku omavalitsuse asutused, või mida kogutakse liidu nimel;

b) toetuste, sekkumiste ja muude meetmetega, mis kuuluvad Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi (EAFRD) täieliku või osalise rahastamise süsteemi, sealhulgas nende meetmetega seonduvalt sissenõutavate summadega;

c) lõivude ja teiste maksetega, mis on ette nähtud suhkruturu ühise korralduse alusel.

2. Käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluvad:

a) halduskaristused, trahvid, teenustasud ja lisamaksud, mis on seotud selliste nõuetega, mille puhul võidakse taotleda vastastikust abi vastavalt lõikele 1 ning mille on kehtestanud haldusasutused, kes on pädevad koguma asjaomaseid makse või makseid või viima nendega seoses läbi haldusuurimusi, või mille on kinnitanud haldus- või õigusasutused nimetatud haldusasutuste taotlusel;

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

b) teenustasud tõendite ja samalaadsete dokumentide väljastamise eest seoses maksude ja maksete haldustoimingutega;

vara, sealhulgas sellest tulenevat tulu, mida maksustatakse käesolevas direktiivis käsitletud mis tahes maksuga;

c) intressid ja kulud, mis on seotud selliste nõuetega, mille puhul võidakse taotleda vastastikust abi vastavalt lõikele 1 või käesoleva lõike punktidele a ja b.

d) „elektroonilisel teel” – elektrooniliste andmetöötlus- (sh digitaalne pakkimine) ja salvestusvahendite kasutamine ning juhtmete või raadio kaudu, optiliselt või muul elektromagnetilisel viisil toimuv teabedastus;

3. Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmise suhtes:

a) kohustuslikud sotsiaalkindlustusmaksed, mis kuuluvad tasumisele liikmesriigile või liikmesriigi allüksusele või avaliku õiguse kohaselt loodud sotsiaalkindlustusasutustele;

e) „CCN-võrk” – ühine tegevusalus, mis põhineb ühisel teabevõrgul (CCN) ning mille liit on välja töötanud selleks, et tagada elektrooniline teabevahetus pädevate asutuste vahel tolli ja maksustamise valdkonnas.

b) lõikes 2 nimetatud teenustasud;

c) tasumisele kuuluvad lepingulised summad, näiteks üldhuviteenuste eest makstavad teenustasud;

Artikkel 4

Korraldus

d) riikliku süüdistuse alusel mõistetud kriminaalkaristused või muud lõike 2 punktiga a hõlmamata kriminaalkaristused.

1. Iga liikmesriik teatab komisjonile 20. maiks 2010 käesoleva direktiivi kohaldamiseks nimetatud pädeva asutuse või pädevad asutused (edaspidi „pädev asutus”) ning samuti viivimata mis tahes nendega seotud muudatused.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

Komisjon teeb teabe kättesaadavaks teistele liikmesriikidele ja avaldab liikmesriikide pädevate asutuste loetelu *Euroopa Liidu Teatajas*.

a) „taotluse esitanud asutus” – selle liikmesriigi teabevahetuse keskasutus, teabevahetuse asutus või teabevahetuse üksus, kes teeb taotluse abi saamiseks seoses artiklis 2 osutatud nõudega;

2. Pädev asutus määrab ühe teabevahetuse keskasutuse, kellel lasub põhivastutus käesoleva direktiivi kohase vastastikuse abi valdkonnas teiste liikmesriikidega toimuva suhtlemise eest.

b) „taotluse saanud asutus” – selle liikmesriigi teabevahetuse keskasutus, teabevahetuse asutus või teabevahetuse üksus, kellele on esitatud abitaotlus;

Samuti võib komisjoniga suhtlemise teha ülesandeks teabevahetuse keskasutusele.

c) „isik” –

i) füüsiline isik;

ii) juriidiline isik;

iii) kui kehtivates õigusaktides on see sätestatud, isikute ühendus, kes saab teha õigustoiminguid, kuid kellel puudub juriidilise isiku õiguslik seisund, või

iv) mis tahes laadi ja vormi muu õiguslik üksus, millel on juriidilise isiku staatus või mitte, mis omab või haldab

3. Iga liikmesriigi pädev asutus võib määrata teabevahetuse asutused, mis vastutavad kontaktide eest teiste liikmesriikidega vastastikuse abi kohta seoses artiklis 2 nimetatud ühe või mitme konkreetset liiki maksu ja maksega.

4. Iga liikmesriigi pädev asutus võib lisaks teabevahetuse keskasutusele või teabevahetuse asutustele määrata teabevahetuse üksusteks muid asutusi. Teabevahetuse üksused taotleavad või annavad vastastikust abi käesoleva direktiivi kohaselt seoses oma territoriaalse pädevusega või erialase tegevuspädevusega.

5. Kui teabevahetuse asutus või teabevahetuse üksus saab vastastikuse abi taotluse, mis eeldab tegutsemist väljaspool talle antud pädevust, edastab ta taotluse viivitamata pädevale asutusele või üksusele, kui see on teada, või teabevahetuse keskasutusele ja teatab sellest taotluse esitanud asutusele.

6. Iga liikmesriigi pädev asutus teatab komisjonile oma teabevahetuse keskasutuse ja kõik tema määratud teabevahetuse asutused ja üksused. Komisjon teeb selle teabe kättesaadavaks liikmesriikidele.

7. Igasugune teave saadetakse teabevahetuse keskasutuse poolt või nimel või üksikjuhtumite korral temaga kokkuleppel, mis tagab teabevahetuse tõhususe.

II PEATÜKK

TEABEVAHETUS

Artikkel 5

Teabetaotlus

1. Taotluse esitanud asutuse palvel esitab taotluse saanud asutus mis tahes teabe, mis võib olla taotluse esitanud asutusele vajalik artiklis 2 osutatud nõuete sissenõudmiseks.

Nimetatud teabe esitamiseks korraldab taotluse saanud asutus kõik teabe saamiseks vajalikud haldusuuringid.

2. Taotluse saanud asutus ei ole kohustatud esitama teavet:

a) mida ta ei oleks võimeline hankima taotluse saanud liikmesriigis tekkivate samasuguste nõuete sissenõudmiseks;

b) mis avalikustaks mis tahes äri-, tootmis- või ametisaladusi;

c) mille avalikustamine ohustaks taotluse saanud liikmesriigi julgeolekut või kahjustaks selle avalikkust korda.

3. Lõiget 2 ei tõlgendata mingil juhul nii, et taotluse saanud liikmesriigi asutusel on õigus keelduda isikut käsitleva teabe esitamisest vaid põhjusel, et kõnealune teave on panga, muu finantsasutuse, tema nimel tegutseva, volitatud või usaldusisiku valduses või on seotud juriidilise isiku omandihuvidega.

4. Taotluse saanud asutus teatab taotluse esitanud asutusele teabe andmisest keeldumise põhjused.

Artikkel 6

Teabevahetus ilma eelneva taotluseta

Kui maksu- või maksetagastus, välja arvatud käibemaksutagastus, on seotud isikuga, kelle asukoht või püsiv tegevuskoht on teises liikmesriigis, võib liikmesriik, kes peab maksutagastuse tegema, teavitada tagastuse saava isiku asukoha või püsiva tegevuskohta liikmesriiki.

Artikkel 7

Viibimine haldusasutuste ametiruumides ja osalemine haldusuuringutes

1. Taotluse esitanud asutuse ja taotluse saanud asutuse kokkuleppel ning taotluse saanud asutuse kehtestatud korras võivad taotluse esitanud asutuse volitatud ametnikud käesolevas direktiivis ettenähtud vastastikuse abi andmise edendamiseks teha järgmist:

a) viibida taotluse saanud haldusasutuste ametiruumides, kus haldusasutused täidavad oma ülesandeid;

b) olla kohal taotluse saanud liikmesriigi territooriumil läbiviidava haldusuuringu ajal;

c) abistada taotluse saanud liikmesriigi pädevaid ametnikke kõnealuses liikmesriigis toimuva kohtumenetluse ajal.

2. Kui see on lubatud taotluse saanud liikmesriigi kehtivate õigusaktidega, võib lõike 1 punktis b osutatud kokkuleppega ette näha, et taotluse esitanud liikmesriigi ametnikud võivad küsitleda üksikisikuid ja kontrollida dokumente.

3. Taotluse esitanud asutuse volitatud ametnikud, kes kasutavad lõigetes 1 ja 2 sätestatud võimalusi, peavad suutma igal ajal esitada kirjaliku volituse, mis kinnitab nende isikut ja ametialaseid volitusi.

III PEATÜKK

ABI SEoses DOKUMENTIDEST TEAVITAMISEGA

Artikkel 8

Teatavatest nõuetega seotud dokumentidest teatamise taotlus

1. Taotluse esitanud asutuse palvel teatab taotluse saanud asutus adressaadile kõik dokumendid, sealhulgas kohtudokumendid, mis pärinevad taotluse esitanud liikmesriigist ning on seotud artiklis 2 osutatud nõude või selle sissenõudmisega.

Teavitamistaotlusele lisatakse tüüpvorm, mis sisaldab vähemalt järgmisi andmeid:

- a) nimi, aadress ja muud adressaadi tuvastamiseks vajalikud andmed;
- b) teavitamise eesmärk ja ajavahemik, mille jooksul teatamine peaks toimuma;
- c) lisatud dokumendi kirjeldus ning asjaomase nõude laad ja suurus;
- d) nimi, aadress ja muud kontaktandmed järgmise kohta:
 - i) lisatud dokumendi eest vastutav asutus ja, kui see on erinev,
 - ii) asutus, kust saab täiendavat teavet teatatud dokumendi või maksekohustuse vaidlustamise võimaluste kohta.

2. Taotluse esitanud asutus esitab käesoleva artikli kohase teavitamistaotluse ainult juhul, kui tal ei ole võimalik teavitada vastavalt eeskirjadele, mis reguleerivad asjaomastest dokumentidest teavitamist taotluse esitanud liikmesriigis, või kui selline teavitamine tekitaks ebaproportsionaalseid raskusi.

3. Taotluse saanud asutus teatab kohe taotluse esitanud asutusele kõik teavitamistaotluse alusel võetud meetmed ning eelkõige kuupäeva, millal adressaati teavitati dokumendist.

Artikkel 9

Teavitamise viisid

1. Taotluse saanud asutus tagab, et teavitamine taotluse saanud liikmesriigis toimub taotluse saanud liikmesriigis kehtivate õigusnormide ja haldustavade kohaselt.

2. Lõike 1 kohaldamine ei mõjuta mis tahes muu teavitamisvormi kasutamist, mille on koostanud taotluse esitanud liikmesriigi pädev asutus vastavalt selles liikmesriigis kehtivatele eeskirjadele.

Taotluse esitanud liikmesriigi pädev asutus võib teavitada teise liikmesriigi territooriumil elavat isikut mis tahes dokumendist otse tähtud kirjaga või elektroonilisel teel.

IV PEATÜKK

SISSENÕUDMISMEETMED JA ETTEVAATUSABINÕUD

Artikkel 10

Sissenõudmistaotlus

1. Taotluse esitanud asutuse palvel nõuab taotluse saanud asutus sisse nõuded, mille suhtes on olemas taotluse esitanud liikmesriigis täitmisele pööramist lubav juriidiline dokument.

2. Kui taotluse esitanud asutus saab teabe sissenõudmistaotluse põhjuste kohta, edastab ta taotluse saanud asutusele viivitamata kogu asjakohase teabe.

Artikkel 11

Sissenõudmistaotlust reguleerivad tingimused

1. Taotluse esitanud asutus ei või sissenõudmist taotleda, kui/kuni taotluse esitanud liikmesriigis on nõue ja/või selle täitmisele pööramist lubav juriidiline dokument selles liikmesriigis vaidlustatud, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse artikli 14 lõike 4 kolmandat lõiku.

2. Enne kui taotluse esitanud asutus esitab sissenõudmistaotluse, tuleb kohaldada taotluse esitanud liikmesriigis kehtivat asjakohast sissenõudmismenetlust, välja arvatud järgmistel juhtudel:

- a) kui on ilmne, et taotluse esitanud liikmesriigis ei ole sissenõudmise rahuldamiseks vara või et sellise menetlusega ei kaasne nõude täielik tasumine ja taotluse esitanud asutusel on konkreetne teave, mis näitab, et asjaomasel isikul on taotluse saanud liikmesriigis vara;
- b) kui selliste menetluste kasutamine taotluse esitanud liikmesriigis tekitaks ebaproportsionaalseid raskusi.

Artikkel 12

Taotluse saanud liikmesriigis täitmisele pööramist lubav juriidiline dokument ning muud lisadokumendid

1. Igale sissenõudmistaotlusele lisatakse ühtne juriidiline dokument, mis lubab täitmisele pööramist taotluse saanud liikmesriigis.

See ühtne juriidiline dokument, mis lubab täitmisele pööramist taotluse saanud liikmesriigis, kajastab täitmisele pööramist lubava esmase dokumendi sisu ning see on ainus alus taotluse saanud liikmesriigis võetavatele sissenõudmismeetmetele ja ettevaatusabinõudele. Seda ei pea kõnealuses liikmesriigis tunnustama, täiendama ega asendada.

Täitmisele pööramist lubav ühtne juriidiline dokument sisaldab vähemalt järgmist teavet:

- a) täitmisele pööramist lubava esmase juriidilise dokumendi identifitseerimiseks asjakohane teave, nõude kirjeldus, sealhulgas nõude laad, nõudega hõlmatud ajavahemik, kõik täitmisele pööramise seisukohast olulised kuupäevad ning nõude suurus ja selle erinevad komponendid, nagu maksmisele kuuluv põhisumma, intressid jne;
- b) nimi ja muud võlgniku tuvastamiseks vajalikud andmed;
- c) nimi, aadress ja muud kontaktandmed järgmise kohta:
 - i) nõude hindamise eest vastutav asutus ja, kui see on erinev,
 - ii) asutus, kust saab täiendavat teavet nõude või maksekohustuse vaidlustamise võimaluste kohta.

2. Nõude sissenõudmistaotlusele võib lisada muid taotluse esitanud liikmesriigi väljastatud ja nõudega seotud dokumente.

Artikkel 13

Sissenõudmistaotluse täitmine

1. Sissenõudmistaotluse saanud liikmesriigis käsitletakse mis tahes nõuet, mille suhtes on taotletud sissenõudmist, taotluse saanud liikmesriigi nõudena, välja arvatud juhul, kui käesolevas direktiivis on sätestatud teisiti. Taotluse saanud asutus kasutab volitusi ja menetlusi, mis on ette nähtud taotluse saanud liikmesriigi õigus- või haldusnormidega, mida kohaldatakse samasuguse maksu või makse või samasuguse puudumisel sarnase maksu või maksega seotud nõuete suhtes, kui käesolevas direktiivis ei sätestata teisiti.

Kui taotluse saanud asutus leiab, et tema territooriumil ei ole kehtestatud samasuguseid või sarnaseid makse või makseid, kasutab ta volitusi ja menetlusi, mis on ette nähtud taotluse saanud liikmesriigi õigus- või haldusnormidega, mida kohaldatakse isiku sissetulekule kehtestatud maksu käsitlevate nõuete suhtes, kui käesolevas direktiivis ei sätestata teisiti.

Taotluse saanud asutus ei ole kohustatud andma teise liikmesriigi nõuetele eelisõigusi, mis antakse tema enda riigis tekkivatele nõuetele, välja arvatud juhul, kui asjaomased liikmesriigid on teisiti kokku leppinud või kui nii on kehtestatud taotluse saanud liikmesriigi õigusaktidega. Liikmesriik, kes annab teise liikmesriigi nõuetele eelisõiguseid, ei või keelduda samade eelisõiguste andmisest teiste liikmesriikide samadele või sarnastele nõuetele samadel tingimustel.

Taotluse saanud liikmesriik nõuab nõude sisse oma riigi vääringus.

2. Taotluse saanud asutus teatab taotluse esitanud asutusele nõuetekohase hoolsusega kõik sissenõudmistaotluse alusel võetud meetmed.

3. Alates sissenõudmistaotluse saamise kuupäevast nõuab taotluse saanud asutus hilinendud maksete eest intressi taotluse saanud liikmesriigis kehtivate õigus- ja haldusnormide kohaselt.

4. Kui taotluse saanud liikmesriigi kehtivad õigus- või haldusnormid seda võimaldavad, võib taotluse saanud asutus anda võlgnikule makseaga või lubada tal maksta osade kaupa, mille eest ta võib küsida intressi. Igast sellisest otsusest annab ta seejärel teada taotluse esitanud asutusele.

5. Ilma et see piiraks artikli 20 lõike 1 kohaldamist, kannab taotluse saanud asutus nõudega seoses sissenõutud summad ning käesoleva artikli lõigetes 3 ja 4 osutatud intressid üle taotluse esitanud asutusele.

Artikkel 14

Vaidlused

1. Nõuet, taotluse esitanud liikmesriigis täitmisele pööramist lubavat esmast juriidilist dokumenti või taotluse saanud liikmesriigis täitmisele pööramist lubavat ühtset juriidilist dokumenti ning taotluse esitanud liikmesriigi pädeva asutuse esitatud teate kehtivust käsitlevad vaidlused kuuluvad taotluse esitanud liikmesriigi pädevate organite pädevusse. Kui huvitatud isik vaidlustab sissenõudmismenetluse jooksul nõude, taotluse esitanud liikmesriigis täitmisele pööramist lubava esmase juriidilise dokumendi või taotluse saanud liikmesriigis täitmisele pööramist lubava ühtse juriidilise dokumendi, teavitab taotluse saanud asutus kõnealust isikut sellest, et vaidlustamiseks peab ta pöörduma taotluse esitanud liikmesriigi pädeva asutuse poole vastavalt seal kehtivatele õigusaktidele.

2. Vaidlustega, mis käsitlevad taotluse saanud liikmesriigis võetud täitemeetmeid või taotluse saanud liikmesriigi pädeva asutuse esitatud teate kehtivust, tuleb pöörduda selle liikmesriigi pädeva organi poole vastavalt seal kehtivatele õigusnormidele.

3. Kui taotluse esitanud liikmesriigi pädeva organi poole pööratakse seoses lõikes 1 osutatud meetmetega, teavitab taotluse esitanud asutus sellest taotluse saanud asutust ning määrab kindlaks, millises ulatuses nõue ei ole vaidlustatud.

4. Niipea kui taotluse saanud asutus on taotluse esitanud asutuselt või huvitatud isikult saanud lõikes 3 osutatud teabe, peatab ta täitemenetluse nõude vaidlustatud osa suhtes, kuni pädev organ teeb selles küsimuses otsuse, välja arvatud taotluse esitanud asutuse vastupidise taotluse korral.

Taotluse esitanud asutuse taotlusel või kui taotluse saanud asutus peab seda muul viisil vajalikuks ning ilma et see piiraks artikli 16 kohaldamist, võib taotluse saanud asutus võtta sissenõudmist tagavaid ettevaatusabinõusid sel määral, mil taotluse saanud liikmesriigi kehtivad õigusnormid seda lubavad.

Taotluse esitanud asutus võib kooskõlas selles liikmesriigis kehtivate õigus- ja haldusnormidega paluda taotluse saanud

asutusel sisse nõuda vaidlustatud nõude või vaidlustatud osa nõudest sel määral, mil taotluse saanud liikmesriigi kehtivad õigusnormid seda lubavad. Kõiki selliseid taotlusi tuleb põhjendada. Kui vaidlustamise tulemus on seejärel võlgnikule soodne, vastutab taotluse esitanud asutus kõikide sissenõutud summade hüvitamise ja tasumisele kuuluvate hüvitiste maksmise eest vastavalt taotluse saanud liikmesriigis kehtivatele õigusnormidele.

Kui taotluse esitanud liikmesriigi või taotluse saanud liikmesriigi pädevad asutused on algatanud vastastikuse kokkuleppe menetluse ning menetluse tulemusel võib olla mõju nõudele, millega seoses on abi taotletud, siis katkestatakse või peatatakse sissenõudmismetmete rakendamine kuni nimetatud menetluse lõpuni, välja arvatud juhul, kui pettuse või maksejõuetuse tõttu on tegemist kiireloomulise juhuga. Kui sissenõudmismetmete rakendamine katkestatakse või peatatakse, kohaldatakse teist lõiku.

Artikkel 15

Sissenõudmisabi taotluse muutmine või tagasivõtmine

1. Taotluse esitanud asutus teatab taotluse saanud asutusele kohe kõik tema sissenõudmistautlusesse tehtavad hilisemad muudatused või oma taotluse tagasivõtmise, esitades muutmise või tagasivõtmise põhjused.

2. Kui taotluse muutmise aluseks on artikli 14 lõikes 1 osutatud pädeva organi otsus, edastab taotluse esitanud asutus nimetatud otsuse koos taotluse saanud liikmesriigis täitmisele pööramist lubava muudetud ühtse juriidilise dokumendiga. Seejärel võtab taotluse saanud asutus muudetud juriidilise dokumendi põhjal täiendavaid sissenõudmismetmeid.

Taotluse saanud liikmesriigis täitmisele pööramist lubava ühtse juriidilise dokumendi alusel juba võetud sissenõudmismetmeid või ettevaatusabinõusid võib muudetud juriidilise dokumendi alusel jätkuvalt võtta, välja arvatud juhul, kui taotluse muutmine on tingitud taotluse esitanud või taotluse saanud liikmesriigis täitmisele pööramist lubava esialgse juriidilise dokumendi kehtetusest.

Artikleid 12 ja 14 kohaldatakse muudetud juriidilise dokumendi suhtes.

Artikkel 16

Ettevaatusabinõusid käsitlev taotlus

1. Taotluse esitanud asutuse taotlusel rakendab taotluse saanud asutus ettevaatusabinõusid, kui see on tema siseriiklike õigusnormidega lubatud ja tema haldustavadega kooskõlas, et tagada nõude sissenõudmine juhul, kui nõue või taotluse esitanud liikmesriigis täitmisele pööramist lubav juriidiline dokument vaidlustatakse taotluse sissenõudmise ajal või kui nõude kohta ei ole veel tehtud taotluse esitanud liikmesriigis täitmisele pööramist lubavat juriidilist dokumenti, sel määral, mil ettevaatusabinõud on sarnases olukorras võimalikud ka taotluse esitanud liikmesriigi õigusnormide ja haldustavade kohaselt.

Taotluse esitanud liikmesriigis ettevaatusabinõude rakendamist lubav dokument, mis on seotud nõudega, mille jaoks vastastikust abi taotletakse, lisatakse vajaduse korral taotluse saanud liikmesriigis ettevaatusabinõusid käsitlevale taotlusele. Kõnealust dokumenti ei pea taotluse saanud liikmesriigis tunnustama, täiendama ega asendama.

2. Ettevaatusabinõusid käsitlevale taotlusele võib lisada teisi taotluse esitanud liikmesriigis väljastatud nõudega seotud dokumente.

Artikkel 17

Ettevaatusabinõusid käsitlevat taotlust reguleerivad eeskirjad

Artikli 16 jõustamiseks kohaldatakse artikli 10 lõiget 2, artikli 13 lõikeid 1 ja 2 ning artikleid 14 ja 15 *mutatis mutandis*.

Artikkel 18

Taotluse saanud asutuse kohustuste piirid

1. Taotluse saanud asutus ei ole kohustatud andma artiklites 10–16 sätestatud abi, kui nõude sissenõudmine põhjustaks võlgniku seisundi tõttu tõsiseid majanduslikke või sotsiaalseid raskusi taotluse saanud liikmesriigis, juhul kui selles liikmesriigis kehtivad õigusnormid ja haldustavad võimaldavad selliseid erandeid samalaadsete siseriiklike nõuete puhul.

2. Taotluse saanud asutus ei ole kohustatud andma artiklis 5 ning artiklites 7–16 sätestatud abi, kui artiklite 5, 7, 8, 10 või 16 kohane esmane abitaotlus on esitatud nõuete kohta, mis on

vanemad kui viis aastat ja mille kuupäev jääb taotluse esitanud liikmesriigis nõude maksetähtpäeva ja esmase abitaotluse kuupäeva vahele.

Kui nõue või taotluse esitanud liikmesriigis täitmisele pööramist lubav esmane juriidiline dokument vaidlustatakse, hakatakse viieaastast ajavahemikku arvestama siiski hetkest, mil taotluse esitanud liikmesriigis tehakse kindlaks, et nõuet või täitmisele pööramist lubavat juriidilist dokumenti ei saa enam vaidlustada.

Lisaks hakatakse siis, kui taotluse esitanud liikmesriigi pädevad asutused on võimaldanud makse tähtaja edasilükkamist või osade kaupa maksmist, arvestama viieaastast ajavahemikku hetkest, mil kogu makseperiood on lõppenud.

Sellistel juhtudel ei ole taotluse saanud asutus siiski kohustatud abi andma seoses nõuetega, mille puhul on möödunud üle kümne aasta kuupäevast, mil nõue taotluse esitanud liikmesriigis tegelikult tasumisele kuulus.

3. Liikmesriik ei ole kohustatud andma abi, kui käesoleva direktiiviga hõlmatud selliste nõuete kogusumma, millega seoses abi taotletakse, on väiksem kui 1 500 eurot.

4. Taotluse saanud asutus teatab taotluse esitanud asutusele abitaotluse tagasilükkamise põhjused.

Artikkel 19

Aegumistähtaega käsitlevad küsimused

1. Aegumistähtaega käsitlevaid küsimusi reguleerivad ainult taotluse esitanud liikmesriigis kehtivad õigusaktid.

2. Nõuete sissenõudmisel taotluse saanud asutuse poolt või tema nimel abitaotluse täitmiseks võetud mis tahes meetmed, mille tulemusena taotluse saanud liikmesriigi kehtivate õigusaktide kohaselt aegumistähtaeg peatatakse, katkestatakse või seda pikendatakse, on aegumistähtaegade peatamisele, katkestamisele või pikendamisele sama mõju taotluse esitanud liikmesriigis, tingimusel et sama mõju on ette nähtud taotluse esitanud liikmesriigi kehtivate õigusaktide kohaselt.

Kui aegumistähtaja peatamine, katkestamine või pikendamine ei ole võimalik taotluse saanud liikmesriigis kehtivate õigusaktide alusel, siis taotluse saanud asutuse poolt või tema nimel nõuete sissenõudmisel abitaotluse täitmiseks võetud mis tahes meetmeid, mis juhul, kui neid oleks võtnud taotluse esitanud asutus oma liikmesriigis või need oleks võetud tema nimel, oleksid põhjustanud aegumistähtaja peatamise, katkestamine või pikendamise vastavalt taotluse esitanud liikmesriigis kehtivatele õigusaktidele, käsitletakse nende mõju seisukohalt taotluse esitanud liikmesriigis võetud meetmetena.

Esimene ja teine lõik ei mõjuta taotluse esitanud liikmesriigi pädevate asutuste õigust võtta meetmeid aegumistähtaja peatamiseks, katkestamiseks või pikendamiseks vastavalt selles liikmesriigis kehtivatele õigusaktidele.

3. Taotluse esitanud asutus ja taotluse saanud asutus teavad teineteisele kõik meetmed, mis nõude, mille suhtes sissenõudmismeetmete võtmist või ettevaatusabinõude rakendamist taotleti, aegumistähtaja peatavad, katkestavad või seda pikendavad, või millel võib olla selline toime.

Artikkel 20

Kulud

1. Lisaks artikli 13 lõikes 5 osutatud summadele nõuab taotluse saanud asutus asjaomaselt isikult sisse ja peab kinni kõik talle sissenõudmisega seoses tekkinud kulud kooskõlas taotluse saanud liikmesriigi õigusnormidega.

2. Liikmesriigid loobuvad vastastikku kõigist nõuetest seoses käesoleva direktiivi kohaselt teineteisele antavast mis tahes vastastikusest abist tulenevate kulutuste hüvitamisega.

Kui sissenõudmine põhjustab siiski konkreetse probleemi või on seotud väga suurte kulude või organiseeritud kuritegevusega, võivad taotluse esitanud ja taotluse saanud asutus kokku leppida kõnealuste juhtumite eriomases hüvitamiskorras.

3. Olenemata lõikest 2, vastutab taotluse esitanud liikmesriik taotluse saanud liikmesriigi ees põhjendamatuks osutunud toimingutest tulenevate kulude ja kahju eest, kui toimingute

põhjendamatus oli seotud nõude sisuga või taotluse esitanud asutuse väljastatud täitemeetmete võtmist ja/või ettevaatusabinõude rakendamist lubava juriidilise dokumendi kehtivusega.

V PEATÜKK

IGAT LIIKI ABITAOTLUSTE ÜLDESKIRJAD

Artikkel 21

Tüüpvormid ja teabevahetusviisid

1. Artikli 5 lõike 1 kohased teabetaotlused, artikli 8 lõike 1 kohased teatamistaotlused, artikli 10 lõike 1 kohased sissenõudmistaotlused või artikli 16 lõike 1 kohased ettevaatusabinõude rakendamist käsitlevad taotlused edastatakse elektroonilisel teel ja tüüpvormil, välja arvatud juhul, kui see on tehnilistel põhjustel teostamatu. Võimaluse korral kasutatakse neid vorme ka taotlusega seotud täiendava teabevahetuse käigus.

Taotluse saanud liikmesriigis täitmisele pööramist lubav ühtne juriidiline dokument ning taotluse esitanud liikmesriigis ettevaatusabinõude rakendamist lubav dokument ning teised artiklites 12 ja 16 osutatud dokumendid edastatakse samuti elektroonilisel teel, välja arvatud juhul, kui see on tehnilistel põhjustel teostamatu.

Vajaduse korral võib tüüpvormidele lisada aruandeid, avaldusi ja muid dokumente või nende tõestatud koopiaid või väljavõtteid, mis edastatakse samuti elektroonilisel teel, välja arvatud juhul, kui see on tehnilistel põhjustel teostamatu.

Tüüpvorme ja elektroonilist teabevahetust võidakse kasutada ka artikli 6 kohase omaalgatusliku teabevahetuse korral.

2. Lõiget 1 ei kohaldata teabe ja dokumentide suhtes, mis on saadud teises liikmesriigis haldusasutuste ametiruumides viibimisel või teises liikmesriigis haldusuurimistes osalemisel vastavalt artiklile 7.

3. Kui teabevahetus ei toimu elektroonilisel teel või selleks ei kasutata tüüpvorme, ei mõjuta see saadud teabe või abitaotluse täitmisel võetud meetmete kehtivust.

Artikkel 22

Keelte kasutamine

1. Kõik abitaotlused, teatamise tüüpvormid ning taotluse esitanud liikmesriigis ettevaatusabinõude rakendamist lubavad ühtsed juriidilised dokumendid edastatakse taotluse saanud liikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest või tõlgitakse kõnealusesse keelde. Asjaolu, et taotluse või dokumendi teatud osad on mõnes muus keeles kui taotluse saanud liikmesriigi ametlik keel või üks ametlikest keeltest, ei mõjuta nende kehtivust või menetluse kehtivust, kui asjaomased liikmesriigid on kõnealuse teise keele kasutamises kokku leppinud.

2. Dokumendid, mille puhul nõutakse teavitamist vastavalt artiklile 8, võib edastada taotluse saanud asutusele taotluse esitanud liikmesriigi ametlikus keeles.

3. Kui taotlusele on lisatud muud dokumendid lisaks lõigetes 1 ja 2 osutatutele, võib taotluse saanud asutus vajaduse korral nõuda taotluse esitanud ametiasutuselt kõnealuste dokumentide tõlkimist taotluse saanud liikmesriigi ametlikku keelde või ühte ametlikest keeltest või mis tahes keelde, milles asjaomased liikmesriigid on omavahel kokku leppinud.

Artikkel 23

Teabe ja dokumentide avalikustamine

1. Käesoleva direktiivi kohaselt mis tahes kujul edastatud teabe suhtes kehtib ametisaladuse hoidmise kohustus ja kaitse, mis laieneb samalaadsele teabele seda saava liikmesriigi siseriiklike õigusaktide sätete kohaselt.

Sellist teavet võib kasutada käesoleva direktiiviga hõlmatud nõuete suhtes täitmisele pööramise taotlemise või ettevaatusabinõude rakendamise eesmärgil. Seda võib kasutada ka kohustuslike sotsiaalkindlustusmaksete hindamiseks ja kehtestamiseks.

2. Isikud, keda on nõuetekohaselt volitanud Euroopa Komisjoni julgeoleku akrediteerimisasutus, võivad kasutada seda teavet üksnes niivõrd, kui võrd see on vajalik CCN võrgu hooldamiseks, käitamiseks ja arendamiseks.

3. Teavet andev liikmesriik lubab seda teavet kasutada teabe saanud liikmesriigis muuks otstarbeks, kui lõikes 1 nimetatud,

kui teavet andva liikmesriigi õigusaktide kohaselt võib seda teavet kasutada sarnaseks otstarbeks.

4. Kui taotluse esitanud või taotluse saanud asutus leiab, et käesoleva direktiivi kohaselt saadud teave on lõikes 1 osutatud eesmärkidel tõenäoliselt kasulik kolmandale liikmesriigile, võib ta edastada selle teabe nimetatud kolmandale riigile, tingimusel et selline edastamine on kooskõlas käesolevas direktiivis sätestatud eeskirjade ja menetlustega. Ta teavitab teabe päritolu liikmesriiki oma kavatsusest jagada seda teavet kolmanda liikmesriigiga. Teabe päritolu liikmesriik võib sellise teabe jagamise vaidlustada kümne tööpäeva jooksul alates kuupäevast, mil ta sai teavet jagada sooviva liikmesriigi teatisega.

5. Lõikes 3 nimetatud vastavalt lõikele 4 edastatud teabe kasutamise luba võib anda vaid teabe päritolu liikmesriik.

6. Kõik teavet saava liikmesriigi ametiasutused võivad tugineda käesoleva direktiivi kohaselt mis tahes kujul edastatud teabele või seda tõenditena kasutada samadel alustel kui kõnealuses riigis omandatud sarnase teabe puhul.

VI PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 24

Teiste abilepingute kohaldamine

1. Käesoleva direktiivi kohaldamine ei piira ühegi sellise kahe- või mitmepoolsetest lepingutest või kokkulepetest tuleneva kohustuse täitmist, millega nähakse ette ulatuslikum abi, sealhulgas seoses kohtudokumentidest ja muudest juriidilistest dokumentidest teatamisega.

2. Kui liikmesriigid sõlmivad selliseid käesoleva direktiiviga hõlmatud kahepoolseid või mitmepoolseid lepinguid või kokkuleppeid muul eesmärgil kui üksikjuhtumitega tegelemiseks, teatavad nad sellest viivitamata komisjonile. Komisjon omakorda teatab sellest teistele liikmesriikidele.

3. Kui sellist ulatuslikumat vastastikust abi antakse kahe- või mitmepoolse lepingu või kokkuleppe alusel, võivad liikmesriigid kasutada elektroonilisi sidevõrke ja käesoleva direktiivi rakendamiseks vastuvõetud tüüp vorme.

*Artikkel 25***Komitee**

1. Komisjoni abistab sissenõudmise komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 osutatud tähtjaks kehtestatakse kolm kuud.

*Artikkel 26***Rakendussätted**

Komisjon võtab artikli 25 lõikes 2 osutatud korras vastu üksikasjalikud eeskirjad artikli 4 lõigete 2, 3 ja 4, artikli 5 lõike 1, artiklite 8 ja 10, artikli 12 lõike 1, artikli 13 lõigete 2, 3, 4 ja 5, artikli 15, artikli 16 lõike 1 ja artikli 21 lõike 1 rakendamiseks.

Nimetatud eeskirjad käsitlevad vähemalt järgmist:

- a) artikli 4 lõigetes 2, 3 ja 4 osutatud teabevahetuse keskastuste, teiste teabevahetuse asutuste ja teabevahetuse üksuste vahelise suhtlemise ning komisjoniga toimuva suhtlemise korraldamise praktiline kord;
- b) asutustevahelised lubatud teabevahetusviisid;
- c) artikli 5 lõike 1, artikli 8, artikli 10 lõike 1, artikli 12 lõike 1 ning artikli 16 lõike 1 kohaldamisel kasutatavate tüüpvormide vorm ja muud üksikasjad;
- d) sissenõutavate summade ümberarvestamine ja ülekanamine.

*Artikkel 27***Aruandlus**

1. Kõik liikmesriigid edastavad komisjonile igal aastal 31. märtsiks järgmise teabe:
 - a) igal aastal igale taotluse saanud liikmesriigile esitatud ja igalt taotluse esitanud liikmesriigilt saadud teabetaotluste, teavitamistaotluste ning sissenõudmismeetmete võtmise ja ettevaatusabinõude rakendamise taotluste arv;
 - b) nõuete suurus, mille puhul on taotletud sissenõudmisabi, ning sissenõutud summad.
2. Liikmesriigid võivad esitada samuti mis tahes muud teavet, mis võib olla kasulik käesoleva direktiivi kohase vastastikuse abi osutamise hindamiseks.

3. Komisjon esitab iga viie aasta järel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiiviga kehtestatud korra toimimise kohta.

*Artikkel 28***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 31. detsembriks 2011. Liikmesriigid teavitavad nendest viivitamata komisjoni.

Nad kohaldatakse kõnealuseid norme alates 1. jaanuarist 2012.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste õigusnormide teksti.

*Artikkel 29***Direktiivi 2008/55/EÜ kehtetuks tunnistamine**

Direktiiv 2008/55/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2012.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitletakse viidetena käesolevale direktiivile.

*Artikkel 30***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 31***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 16. märts 2010

Nõukogu nimel

eesistuja

E. SALGADO